

MUZEUL CIVILIZATIEI GUMELNITA OLTENITA
MUZEUL MUNICIPIULUI BUCURESTI

EXPOZITIA BUCURESTIUL INTERBELIC

Vernisajul expoziției va avea loc în data de 15 mai 2015,
ora 12 : 00 în sala mare a muzeului.

NOAPTEA MUZEELOR
16 MAI 2015
INTRE ORELE 16: 00 - 24 :00

Cea mai importantă arteră a Bucureștiului , Calea Victoriei este astfel caracterizată : „croită în 1692, nu este cea mai frumoasă stradă din București, este însă artera cea mai însuflețită, cea mai variată, cea mai elegantă și cea mai circulată.Calea Victoriei începe din Piața Senatului și se sfârșește în Piața Victoriei, de unde continuă cu șoseaua Kiseleff.Are o lungime de 2700 m. Pe această stradă sunt amplasate mai multe clădiri construite în stil gotic sau romantic.

Aici este situată celebra Casă Capșa, care , a fost mai mult decât un hotel, o cafenea, o cofetărie, a fost într-un fel ,buricul țării și cronica ei vie... Capșa a intrat în istoria noastră.,,

MUZEUL
CIVILIZATIEI
GUMELNITA
OLTENITA

str.Argesului, nr. 101, 915400

Oltenita, jud. Calarasi

tel./fax: 0242.511.174

E-mail: muzeulcivilizatieigumelnita@yahoo.com

MUZEUL
MUNICIPIULUI
BUCURESTI

bd.I.C.Bratianu, nr.2,

Bucuresti

tel.:315.68.58

E-mail: relatii publice@muzeulbucuresti.ro

Bucurestiul este menționat pentru prima dată la 20 septembrie 1459, într-un hrisov emis de Vlad Țepeș, prin care domnitorul întărește o moșie unor boieri. Date clare despre istoria veche a orașului nu se cunosc, dar legendele despre întemeierea orașului și proveniența numelui au incitat imaginarii colectiv, suplinind într-un fel lipsa documentelor.

Vorbind despre București, într-o cuvântare ținută în 1930 la Societatea „Bucureștii Vechi” Nicolae Iorga face următoarea remarcă: „alcătuită din contraste, capitala oferă la fiecare pas clișee neprevăzute. Din înbinarea civilizației apusene cu vechea tradiție orientală, care a sălășluit atâtea veacuri pe aceste locuri Bucureștii au devenit un oraș variat, primitor, vesel, în plină dezvoltare păstrând farmecul trecutului ce subzistă încă alături de viitorul strălucit.”

Eforturile de schimbare a înfățișării capitalei, de modernizare a spațiului urban se datorează în cea mai mare parte spiritului avangardist al unei generații de tineri arhitecți, întorși din străinătate, după finalizarea studiilor, începând cu ultima parte a anilor '20. Punerea în practică a ideilor moderniste sunt producția unei lumi pline de prospețime descrisă de M.Eliade în termeni foarte optimiști: „, Eram liberi, disponibili pentru tot felul de experiențe (...) Eram prima generație românească necondiționată în prealabil de un obiectiv istoric de realizat.”

Epopeea schimbării se produce prin efortul de creație al unor prestigioși oameni de cultură. Arhitectul Marcel Iancu, fondator alături de Tristan Tzara al mișcării dadaiste, construiește în perioada 1926 - 1927 primele imobile moderniste din București. În 1929 un alt nume important al școlii de arhitectură, Horia Creangă construiește imobilul ARO cu care trasează imaginea a ceea ce avea să devină una dintre cele mai mari artere ale capitalei, bulevardul Magheru. Aspectul elegant și simplu, occidental va fi repede adoptat în construcția atât a edificiilor publice, cât și a blocurilor sau vilelor particulare.

Paradoxal, Bucureștiul are una dintre cele mai mari colecții de imobile moderniste europene, concepute unitar, în ansambluri armonioase și coerente.

Bucureștiul interbelic este un București al prosperității.

Ritmul de dezvoltare se vede în numărul mare de edificii care se construiesc, astfel în perioada 1920-1934 în București apar 29518 clădiri noi.

Planul de urbanism al Bucureștiului din 1935 la care lucrase cei mai buni arhitecți ai țării preconiza refacerea din temelii a structurii urbane a „târgului medieval” și transformarea lui în metropolă.

Investiții majore urmau un proces de upgrading urbanistic: îndreptarea străzilor, monumentalizarea edificiilor statale așezate în piețe ample și restabilirea serviciilor comunale. Prin urmare, bulevarde ca Magheru bordate de block-house-uri apar în anii '30 ca din pământ, iar tranvaiul cu cai este înlocuit cu cel electric.

Între 1929-1934 se construiesc pe Calea Victoriei, Palatul Telefoanelor, o clădire de 52,5m în stil Art Deco, asemenea zgârie-norilor americani, care până în 1970 era cea mai înaltă clădire din capitală. A fost construit de un arhitect olandez Emond van Saanen Algi, același care va ridica și Palatul Academiei Comerciale din Piața Romană. După planurile lui Horia Creangă se vor construi peste 70 de clădiri importante: Uzinele Malaxa, Piața Obor, Teatrul Giulești ș.a., în timp ce Petre Antonescu va construi Arcul de Triumf și Facultatea de Drept a Universității București.